

אמרי שפר "רבו"
מתוך "ליקוטי שמואל"
מלקט ועורך" ש. אייזיקוביץ
eisikovits1@gmail.com

אותם המדברים בבית הכנסת בוראים ענן שמונע מהתפילות לעלות ועל זה נאמר (איכה ג מד) "סכותה בענן לך מעבור תפילה". (ספר יערות דבש ח"א דרוש ד.)

אל תרים ידיים ואל תוותר. ניסים אמיתיים התרחשו לא רק בימים ההם, גם בזמן הזה הם מתרחשים.

"אל תשאל מי נפטר!" סח ח'צקל לזליג, "מי?" חקר זליג בסקרנות. "חמי נפטר אתמול והוא בסך הכל בן חמישים וקצת". "זה נורא", הרכין זליג את ראשו בצער כנה, "מה היה לו?" "לא הרבה בכלל", השיב לו ח'צקל "רק דירה ברוממה, דירה בגאולה, מכוננית ישנה וקרן פנסיה"...

אם נשתדל להבטיח רק מה שאנו יכולים לעמוד בו ולקיימו, נזכה לסייעתא דשמיא שנספיק הרבה מעבר למתוכנן מלכתחילה.

אם מסיר הנייר אלומיניום מגביע של יוגורט, גבינה, לבן וכדומה, המודבק על הגביע ולא איכפת לו אם יקרע או לא, אז מותר להסירו בכל אופן בין אם יקרע ובין אם מסיר אותו בשלימות, שדינו הוא כמו עור שעל פי החבית שמותר להסירו אפילו ע"י קריעה (כ"ל אות י' ט) ואפילו כשלא נקרע, מ"מ כיון שאין לו חשיבות אצל האדם, נכלל בהיתר הנ"ל (הגרשז"א, מאור השבת ח"ג מכתב ל"ה אות א') [ואין בזה משום פתיחת גוף אטום (199 אות י') או משום עשיית פתח חדש (197 אות ה')] שהרי מעולם לא נתבטל בהן את הפתח הישן.]

אמרו חז"ל (אבות א', ג') 'אל תהיו כעבדים המשמשים את הרב ע"מ לקבל פרס' נכון שהעובד על מנת לקבל פרס יקבל את שכרו, אולם העובד את ה' ומקיים מצוות וחסדים לשם שמים, מתוך שמחה ואהבת ה', שכרו רב עד מאוד מלבד הקרן שקיימת לו לחיי העולם הבא.

אמרו חז"ל (ברכות נד ע"ב): "ארבעה צריכין להודות - יורדי הים, הולכי מדבריות, ומי שהיה חולה ונתרפא, ומי שהיה חבוש בבית האסורים ויצא". והשלחן ערוך (או"ח ר"ט, א) מוסיף: "וסימנך: 'וכל החיים יודוך סלה' - חולה, יסורים, ים, מדבר".

אמר הרה"ק ר' לוי יצחק מברדיטשוב, יש צדיקים שדואגים לעצמם, למצוות שלהם, לתורתם ולמעשים הטובים שלהם. אבל לא כך דרכו של צדיק אמיתי - אברהם נתברך במידת "בכל". דאגתו הייתה תמיד ל"כל", לא לעצמו.

אסור לפתוח אריזת טישו של פלסטיק במקום המיועד לפתיחתו, שהרי הוא עושה פתח חדש, אמנם יכול לקרוע במקום אחר באופן שקורע כל האריזה ולרוקן את כל הטישו מהאריזה ולזרוק האריזה, ואז כשהפתח אינו יפה הוי קורע של קלקול המותר כשהוא לצורך שבת, שגם צורך של טישו נחשב לצורך הגוף ושל שבת.

ב"ברוך שאמר" אנו אומרים "ברוך גוזר ומקיים", כשקב"ה גוזר גזירה, הוא נותן גם את הכח להתקיים עם הגזירה.

בדרך כלל צנצנת של תרופות או וויטמינים מגיעים עם מכסה של קרטון, אלומיניום או פלסטיק דבוק בראש הצנצנת מתחת לפקק, ומותר להסירו מהצנצנת כדין עור שעל גבי החבית (לעיל אות כ"ג.)

"בזמן חזרת הש"ץ יש שלשה סוגים של אנשים, צדיקים גמורים שהקב"ה מכניס אותם לפניו ונותן להם שאלתם, והבינונים הקב"ה נותן להם שאלתם מבחוץ בלי להכניס אותם, והרשעים הקב"ה דוחה מפניו ואינו נותן להם שאלתם ומי נקראים הרשעים אותם אנשים שפוסקים לשמוע את הברכות והשבח של הקב"ה בחזרת הש"ץ ומדברים דברים בטלים" (ר' חיים פלאג' כתב בספרו תוכחת חיים פרשת תרומה מאמר הזוהר בתיקונים תיקון יח).

ביום קיץ חם נכנס למונית אדם שנשמר בכל כוחו מקורונה, הם נסעו כשעה עם חלונות סגורים ומזגן, כל כמה דקות הנוסע מוציא אלכוהול ומורח את ידיו... לפני שירד הוא אומר לנהג 'אני מבקש סליחה על הריח של האלכוהול' עונה לו הנהג 'זה בסדר, אני מהבוקר עם חום גבוה ולא מריח כלום...'

במנהגי ק"ק וורמיישא (עמוד יא) כתב, החזן מתחיל ב"ר ברוך שאמר על גמירא וטרם שמתחיל מכריז השמש "שתיקה יפה בשעת התפילה".

בספר מסילת ישרים (פרק כ"א, ד"ה הנה) כתב: מה שיועיל הרבה לקנות החסידות, הוא גודל ההסתכלות ורוב ההתבוננות וכו', וכן תועיל הקריאה בסיפור מעשה החסידים באגדות אשר באו שם, כי כל אלה מעוררים את השכל להתייעץ ולעשות כמעשיהם הנחמדים.

בקופסאות של קפה נמס או צנצנת זכוכית של קפה יש כיסוי דק של נייר אלומיניום מתחת הכיסוי, ומותר להסירו מעל גבי הקופסה כי מותר להסיר דבר רך מדבר קשה (לעיל אות כ"ג), וכן מותר לקרוע הכיסוי עצמו כדין עור שעל פי החבית (אות י"ט), רק יזהר שלא יקרע אותיות.

בקופסת תחליף חלב כגון 'מטרנה' המצוי בזמנינו ישנה כיסוי של אלומיניום דק המחובר לעצם הקופסה וצריכים להסירו ע"י משיכת לשונית, ומותר להסירו בשבת משום שהוא הפרדת דבר רך מדבר קשה כנ"ל.

"בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בְּה' וְהָיָה ה' מְבֹטְחוֹ", (ירמיה יז, ז): שבא לומר ש'הבטחון האמיתי' הוא שיבטח לגמרי בה', ולא יחשוב שהשתדלותו סייעה בדבר, אלא יאמין שכל פעולתו, חריצותו והשתדלותו תוהו והבל, והכל נעשה בדבר ה', וזהו "בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בְּה'", ולא זו בלבד, אלא "וְהָיָה ה' מְבֹטְחוֹ" - לאפוקי (למעט) מהבוטח בה' אבל מבטחו גם בחריצות מפעלו. מכאן, המשליך יהבו על ה' יתברך בכל דבר אזי יקויים בו הפסוק (תהלים נה, כג): "הַשֵּׁלֶךְ עַל ה' יִהְיֶה וְהוּא יְכַלְכֶּלְךָ, לֹא יִתֵּן לְעוֹלָם מוֹט לְצַדִּיק" (מפרש בעל 'ערוגות הבושם')

בריאת העולם הייתה מעשה של צמצום: בורא העולם פינה מקום לעולם. בבריאת האדם הוא הצטמצם כדי לפנות מקום לחופש הבחירה של האדם. בעצם הצמצום הזה הוא נתן לנו אחריות; ורק על ידי יישומה אנחנו מגיעים למלוא מעמדנו כבני אדם. אלוהים הציל את נוח מהמבול, אך כדי שזה יקרה נדרש נוח לבנות תיבה. הוא נתן לעם ישראל את ארץ ישראל, אך כדי לקבל אותה עם ישראל צריך להילחם. אלוהים נותן לנו את הכוח לפעול, אבל את המעשה צריכים לעשות אנחנו. מה שמשנה את העולם, מה שמגשים את ייעודנו, איננו מה שה' עושה לנו, אלא מה שאנו עושים בשבילו. (הרב לורד יונתן זקס)

גם בזמנים הכי קשים אל תיפול ברוחך, זכור כי בעתיד יגיע יום ותראה קושי זה כחוויה מתקנת וחלק חשוב בבניית האישיות שלך, ותראה זאת כטובה גדולה, רק עכשיו הכל נראה שחור משחור, אבל אין לך את המשקפיים הנכונות.

